OBRES LIRIQUES

DE

J. PUIG I BOSCH

NADAL

(Escena Blanca)

Op. 11.

DIRECCIÓ GENERAL DE «OBRA PEDAGÓGICA»
EDITORIAL MONTSERRAT-CARRER D'EN FERRÁN 43-BARCELONA
1924

OBRES DE J. PUIG I BOSCH

PUBLICADES

Nostres cançons.	(musica)
... El meu poble.	(poema)
Alba de Pasqua.	(escena blanca)
Nadal	id.
¡Blanca! ¡Blanca!!!.	id.
Minuet	id.
La festa de l'estalvi. . . .	id.
Erem com belles roses d'orsay.	id.
Camperola.	id.

OBRES LIRIQUES

DE

J. PUIG I BOSCH

NADAL

(ESCENA BLANCA)

OP. II.

TEATRE CULTE I ELEGANT PER A DONCELLES DE CENTRES D'ALTA FORMACIÓ

DIRECCIÓ GENERAL DE «OBRA PEDAGÓGICA»
EDITORIAL MONTSERRAT-CARRER D'EN FERRÁN 43-BARCELONA
1924

PER A MARÍA DE L' ASSUMPTA R.
I GERMANES LLURS,
RESPETUOSAMENT.

Olot i setembre MCMXX.

L'ABILLAMENT A L'ESCENA BLANCA

El vestit sempre ha sigut una mena de reclam; una oportunitat de poguer fruir de un goig molt natural; una ocasió de conquistar un elogi per saber-se presentar essent del grat de una societat estilitzada. Dir de ell que es primariament per a abrigar el cos, ens resistirem a admetrer-ho si es que fos la afirmació exclusiva. En el vestit hi ha una ocasió d'afavoriment a part de l'abrigall que's hi presuposa. La necesitat fa cercar les coses i l'us de elles es imprescindible, pero, tot bon gust, per un sentit de independencia, per no declarar que la necesitat hi obliga, i tota la forsa esperitual en tots els seus distintes caires es declaren: La materialitat passa desapercebuda. En el vestir no mès s'hi espera la elegancia que es la gracia en fer viure el vestit i en saber-se'l acomodar tant be que no sembli una cosa postiça sino que formi un conjunt i unitat preable de l'individu

amb ell. El saber-se vestir ja es un triomf costant i llegítim per una formosor regoneguda que sempre es un raig de lluna, una alenada de perfum, un aire suavíssim atravessant la vil-la o la ciutat. S'atribueix al vestir en una forma o altra, el provocar els mals instínts o ser causa de anormalitats i altres efectes que no son per a estudiar-los are en l'escriure teatre pulcre per a Escena Blanca. Ens cal dir que el vestit es sempre formós, que el qui el porta perversament el fa pervers per ser ell un accident i no una cosa substancial, informativa.

El vestit en l'Escena Blanca es sempre acomodat a la actríu: que ella se l'esculleixi, que ella l'assenya-li al saber la trama de la obra per mor d'assolir una mes acordada i formosa execució.

El vestit será, total, o be la major part, blanc, perque la Escena es Blanca i el vestit pur crea un ambent de poesía sublim que estilitza per un gust de idealitat i de decorativisme; de simplicitat i sencillesa en la qual solsament es troba la bellesa perfecta.

Mès art i mès de gust convé per a fer contrastar amb el blanc els altres colors que la escena reclama. En l'Escena Blanca el vestit triomfa per la formosor que sempre es preada: es com un darrer acord de una aria popular que viu perdurablement perque es esperit onsevulla.

El teatre esdevé fatigós quan surten a l'escena oripells i vestits deformats o quan es veu roba ordinaria plena de rebrecs i de llorderíes.

Escena Blanca reclama un estudi per a obtenir una pulcritut acurada; l'Escena Blanca remou l'esperit per a emmenar-se'l vers el camí de unes regións on les neus hi son perpètues i eternes, on guarden tota la blancor de la llum i on retenen tots els raigs del sol.

LA GENT

El pastor es un vell que no mes ha viscut dalt la montanya per axó, primer que la montanya, la neu, li ha tocat el cap i la barba. Es doblega amorós per el pes dels anys.

El rebadá, es entremaliadot, propi dels seus anys i l'aconduir la guarda que se l'estima en deliri, l'ha fet fort vivint ran del cingle. Te un cor d'ángel.

La pastora es petita i endressada porta la caballera alloura o partida, les trenes li pengen pels cantóns.

L'Angel, es sempre ángel, es mès blanc que la neu; mès pur que la neu; mès amorós que un arracer tebi; es l'ángel dels bressols i de les cambres.

Els diables, son dimonis nius de perversitats i sense gens de cor.

Altres pastors i comparses que intervenen a gust del director artístic imperant sempre en quant posible el color blanc.

EN L'ESCENA

TEORÍA

Cap d'un serral. Al fóns l'horitzó, i la montanya amollanse per a sostenir la petita barraca on viuen el pastor amb el rebadá i la pastora. A fora es veuen unes pedres per a sostenir l'olla i acanalar les flamarades. S'obre l'escena apareixent tota nevada. Els arbres. La neu, doblega les branques. Un clar hermós de lluna comensa amb la overtura de l'espectacle.

Dança macabra dels mals esperits. Entrada amb un pas de timbals.

QUADRE I

LA NIT EN LA SERRA. QUIETUT I NEU.

NADAL

(Música)

CANTEN ELS DIMONIS

Es la nit consoladora
per la santa i bona gent;
es la nit turmentadora
pel dimoni, pel dolent.
Are neix l' Infant polit:
maleïda, maleïda,
maleïda aqueixa nit.
Escampem-nos per les seres,
revoltem el plà i la vall,
fem del mon munt de desferres;
amb el foc d'aqueix boscall. *(prenen foc)*
Deu s' ha fet Infant petit
maleïda, maleïda,
maleïda aqueixa nit.
Encenem las bruixeríes,
las falornies, el malfat,
enseyem dolenteríes
que tothom mori en pecat.

Deu a l' home ha redimit
maleïda, maleïda,
maleida aqueixa nit.

A cops de peu escampen el foc; las guspires salten com robíns per damunt la blancor immaculada de la neu de Nadal.

UN DIMONI.

¡Embruixeu la casa! Que no surti un home víu! Fem destrossa, aqueixa nit, nit de la guerra per a nosaltres.

Un bufa per el forat de la balda tant fort que arríva a fer-la xiular.

Baixen la fondalada cantant cada u per la seva banda Resona l' horrendo:

Maleïda, maleïda,
maleïda aqueixa nit.

La claror donada per els festers que ells porten s'ha anat esmortuint.

El vell pastor surt obrint la porta i espiant.

PASTOR.

Com si fos cert. Sí que tant mateix la noia tindrá raó. Díu que ha sentit una gran cridadissa, que la porta ha fet un xiular molt estrany que tota l'ha conmoguda i

espantada tant que gaire be no te paraula... Oi que si!!! mira com han escampat el foc. Si, serán els pastors de Betlem de tan alegres que deuen estar. Ala que ens deuen venir a cercar per mor de anar al portal a veure el Nin.

Penedint-se corre cingle avall cridant:

Pastors! Pastors! pugeu que la noia no us coneixía. *la veu i ell s'han anat fonent ran del cingle.)*

La pastora surt al portal cautelosa, sotjant la nit, obre just per a ella.

PASTORA

No, pastor no; no son els pastors! Ai a on es? *(el veu fora i crida d'esglai)* Rebadá, rebadá, rebadá cuita, corre que el pastor es fora; se l'enduen. *A dins la cabanya se sent renou que el desperta cridant,* Rebadá, rebadá. *Tots dos surten i s'en sorprenen del foc mal menat i la neu calcigada i plena de cendres.*

REBADÁ

Oi tal. ¿Quí has vist?

PASTORA

Jo, rès! El soroll, el xiular, els crits de l'avi.

El rebadá s'orienta en la claror de la lluna de mel damunt la terra plena de neu gelada. Callen. La noia al veure el no saber que fer del rebadá plora agafada del seu braç.

¡Ai, avi! quin fret que tinc! Avui mes que may *plorant* ¡Avi! ¡Avi! Tinc fret. No veus quina nevada tant aclaparadora.

REBADÁ

amorós. No tinguis por dòna. No es rès...

PASTORA

Tinc fret. Corre rebadá fem foc que em gelo com els ocellets de la serra.

REBADÁ

enguniós per ella. No ploris tant dòna. Som nosaltres els ocells de la serra.

Se sent com els dimonis riuen i canten

...maleïda, maleïda....

PASTORA

¡Ai! no sens quin riure mes estrany!

REBADÁ

Malviatge la nit, i la neu, i tot.

Els dimonis riuen. Se sent un redolar d' un tró fondo estrany que els omple de espant.

REBADÁ

Un tró i en una nit tan clara...?

PASTORA

I les rialles com mai! Avi!! Avi!!

REBADÁ

Calla, no tinguis por. Jo que he vist els llops i no he perdut la veu cap vegada i els som encalçat i els hi he pres l'ovella robada i els he agafat per el ganyot, axís, veus, *s'agafa el seu,* vols que tinga por? Abans que tocar-te, a mi m'esclafaríen passant-me per damunt *amoinat per la por de la pastora.* Malviatge la nit embruixada. *Els mots resonen fort i riuen els dimonis sarcásticament. Ja... ja... ja...*

PASTORA

Ho sens? Veus com tornen a riure quan maleeixes?

REBADÁ

Fuig dòna. No veus que es el fondal.

Es el ressó desde on crido quan torno de la guarda i vosaltres me sentíu bon temps ans de arribar a casa.

PASTORA

Mira, mira qui ve. Tinc por. Fugim? Es una cosa negra. *Una sombra negra, un home va arribant.*

REBADÁ

No tinguis por t'he dit. Deixa'l venir que sabrém on es l'avi.

DIMONI

¿Què feu tant de nit i al defora encare? No veieu que us gelareu?

REBADÁ

¿Quí sou? No vos conec. ¿Que sou de fora?

DIMONI

No.

REBADÁ

Mireu que corro tota la rodalía i conec a tothom. Mireu que som pastor i si me'n

sobre de temps per a coneixer la veinada i matar les hores de la guarda tocant el flabiol.

PASTORA

recelosa. ¿No aniríeu a Betlem?

DIMONI

¿Què hi ha a Betlem? Quatre casalots...

PASTORA

Diuen qu'ha nascut Deu. *El dimoni s'espanta*

DIMONI

No, no es cert.

PASTORA

Còm. Si la gent fa vía per anar-hi prestament.

DIMONI

No feu cas de aqueixa deria. Es un borinar de quatre caps calents.

REBADÁ

No, no qu'es Deu que s'es fet com no-

saltres. El que cerqueu vos, es que els pastors deixin les cases i nosaltres la.barraca per a robar-ho tot are que fa tant de malborraç en aqueix temps.

PASTORA

També teníu fret, oi?

DIMONI

Molt pastora.

PASTORA

Rebadá fem li foc que també en tinc jo de fret.

REBADÁ

Prou. Tenim llenya. Are que malviatge la gentota, ens han remogut el calíu d'anit i ens han esgarriat les pedres. Remaliatsi...

PASTORA

suspirant. Rebadá no ho diguis això que el gorg udola.

DIMONI

Què díus?

PASTORA

Que el cingle udola. *Riu el cingle de una manera estranya* Jo, sens el pastor tinc por.

DIMONI

Por? por de qué? *Riu el dimoni com la balma El rebadá i la pastora mirant-se extranyats. Riu com la veu del cingle.*

REBADÁ

Aont aneu, vos, are?

DIMONI

A fer mal.

PASTORA

suplicant. Ai, no. Quin mal us havem fet per a que vos ens en feu a nosaltres? Som pobres i no tenim rès mes que aqueixa barracona pobre, pero sempre plena d'alegría. I a l'avi, pastor, potser l'haurieu vist?

REBADÁ

Dispost a la baralla. ¿Que pot ser sou la bruixa, si dieu que voleu fer mal?

DIMONI

Rient de la valentía

REBADÁ

Perque em voldría barallar fosiu ont fosiu com l'altra vegada.

PASTORA

Tenint-lo per el bras. Rebadá, deixa'l, deixa'l rebadá, no vulguis inquietar la nit.

REBADÁ

No, me'n fan de por els bruixots. Jo m'hi vaig batre; veieu, allá hi ha la bauma embruixada, allá m'hi vaig ficar perque una cabra hi havía perdut dues críes, allá hi vaig furgar fins a lliurar-les de un mal esperit que m'hi feia fonadiçes totes les críes. ¿Sabeu qui era aqueix mal esperit? Doncs era un maleït lloparrò. Si fossiu vos un llop, no us deixaría passar. Us llevaría la vida...

El diable ríu.

DIMONI

Doncs, jo soc el dimoni mes dolent de

l'infern. No aneu a Betlem sino us encendré, quan sereu fora, la barraca i us mataré tot el bestiar que teníu.

En una ráfaga lluminosa arriva un ángel celestial que s' encara amb el diable

ANGEL

Vilíssim i miserable, no tens braó per a adorar a Deu i vens a robar-li les seves dolcíssimes ánimes? A n'aqueixos infants vens a posar enguníes. Infeliç i miserable, cobard veste'n cingle avall que si al cel no hi pots entrar, a la terra aqueixa nit no hi tens cabuda. Rodola a l'abim que avui es Nadal i guaita l'indret de Betlem com el cel hi canta.

Canten

En una llunyanía se ou el cant dels angels

Alleluia canta el cel,
per damunt una establía
que tremola un gran estel
en la falda de María:
Alleluia nit i día.

Es el Verb fet un infant,
per el mon es cordalía,
cantem angels, nostre cant
que l'Infant gemegaría:
Alleluia nit i dia.

PASTORA

I vos, quí sou?

ANGEL

So l'angel custodi teu i de la vostra cabanya. No la deixo mai i us la guardo sempre, perque tú ets tant bona que al resar cada nit i cada matí me díus que la comanes al compte meu. El remat també us l'emparo per ser vostre. Aneu a Betlem que hi veureu un nen mes hermós que les estrelles. Es el bon Deu nat. Te un estel damunt l'establía i els angels al seu entorn. Aneu. Feu vía.

PASTORA

adalerada. I l'avi? i el pobre avi?

ANGEL

No tingueu por que pujará d'hora. Dormíu, dormíu que la nit es freda i l'aire es gelador. Dormíu que es mol tard.

L' angel els acompanya a la cabanya i ell tanca la porta.

QUADRE II

CAMÍ DE BETLEM

La pastora pietosa encavalca la porta cansada de vetllar esperant el día. La visió de la nit tota l'ha conmoguda i sospira no mes que per a anar a Betlem. Desobte esguarda i surt; amb molt de compte tanca la porta.

PASTORA

Ai, encare no hi ha sol? *contenta* Aviat, aviat arrivará el pastor que l'ángel ens ha dit arrivaría d'hora. Els ocells ja comencen de volar; pobrets van morts de la gebra. Pobres moixóns que pocs sou a fer-me companyía dalt d'aqueixa serra tant aturmentada pel temperi. Deixa'm escombrar la neu i recullir les pedres que el pastor trovi foc i l'olla plena de sopes.

Escombra; per cada cop d'escombra un vol de borrallóns s'aixeca. De tant en tant se para per a escoltar si es desperta el rebadá o per a qualque motíu.

Quin fret: les mans se'm van gelant. Ai mare i quin hivern mes fret. *Es frega les mans entumides i escolta.* El rebadá dorm com una

babalina. Tant de renou de la nit, l'ha deixat com atuït. A veure si m'ha deixat? A veure si m'ha sentit? *Entra el cap.* No. No. Encara dorm. Pobrissó, el meu amorós rebadá; está cansat de tant vetl·lar per a poguer fer mes feína. Comensaré de parar l'olla i el foc que el sol puja ja. *Prepara l' olla i el foc.* Oh sí el pastor no ve!... Posem'hi neu de la mes blanca que será l'aigua mellor... Calleu?... El pastor crida des de la balma... Mira!... Si que es ell!... Oh puja com el rebadá!... Tant de presa com s'enfila. *S'alegra i truca al rebadá* Rebadá! Rebadá! Cuita! Cuita! Fes vía. Desperta't que el pastor ja es aquí. Ve tot content. Cuita! Cuita! *Surt la pastora de la cabana just que el pastor arriva. No hi veu de content, no pot ni parlar tant cansat está de la pujada.*

PASTORA

Avi pastor, on heu anat a dormir?

AVI

Pastoreta. *Acariciant-la.*

PASTORA

Ja ho se que ereu fora. Oh les coses que ens han passat.

AVI

Jo, que les he vist! On es el rebadá?

PASTORA

Que heu vist? Cuiteu. El rebadá dorm. Ja l'he cridat i se'm torna adormir i ni'm gira la cara de son. Hem vetl·lat...

AVI

Per qué?

PASTORA

Per l'enrenou que ens ha esdevingut en la nit. Així que vos us heu llevat... Jo us espiava; estava entrebaltida i al cridar-vos els pastors me som llevada i vos ja ereu partit. Després... *pensant* Veureu, el pastor ja us ho contará mellor... Rebadá! rebadá! Cuita que el pastor ja es aquí.

REBADÁ

Amb veu dormida de dins es tant Avi!.. Avi!..

AVI

Jo he vist els angels que ens declaraven

que el bon Deu era nat. Tothom acud a Betlem per a veure'l.

PASTORA

Avi, jo hi vull anar!

AVI

Jo també i prest.

PASTORA

Rebadá! Rebadá!..

AVI

Cançó popular. Cant.

A Betlem me'n vull anar
vols venîr tú rebadá?
—Vull esmorzar.

A Betlem esmorzarem
a Jesús adorarem.
—Be, ja ho veurem.

Ha nascut el Fill de Deu
i te un llit convert de neu.
—Ai, que dieu?

Surt a fora desentsonyant-se

REBADÁ

Si es tot mentida!

PASTORA

Escandalitzada Oi, rebadá, no diguis això que no et recordes de les rialles de la bauma paorosa? I com ángel amorós ens aconduí?

REBADÁ

Tenía tanta son i tu tenies tanta por... No veia res i no mes patía per tú.

AVI

Pero, pero, què es lo que haveu vist? Aquesta no me en sab dir res.

REBADÁ

Qué us diré? Sembla nit de bruixería.

PASTORA

No, que jo he vist els ángels. Diuen

que anem a Betlem a veure un Nen que ha devallat del cel. Que tenim a Deu entre nosaltres.

REBADÁ

Avi pastor, i si mengesim sopes?

PASTORA

Vaja, home, totjust t'aixeques i ja vols menjar. Ala escolta. Avi pastor, dieu què, què voleu fer?

AVI

Ben emocionat. Si, si que tot-hom va al portal i jo també hi vull anar encare que tinga de morir-me de fret. Tots els pastors hi van.

REBADÁ

Voleu dir? *mig rient.*

PASTORA

Ai, rebadá, que no has vist l'ángel anit? Si l'avi també l'ha vist i li ha parlat.

REBADÁ

Jo me recordo mes de aquell homenás

que volía encendre'ns la barraca. *Les sopes bullen i es vessen.* Mira, que això bull. *S'ageu i bufa per a deturar la vessada.* Mireu, com vessen males-aguanyades.

AVI

Ala, mengem. *s'aseuen el pastor al pedriç, el rebadá a terra i la pastora dona els plats i cuida de tots amb amor.*

REBADÁ

Ironic. Avi, qué'n portarém de sopes a Betlem?

AVI

I qué tenim res mes de les sopes? Som pobrissóns i no tenim rés més.

PASTORA

Doncs jo ja les hi faré les sopes allá, i no ens caldrá portar-les.

REBADÁ

Mes gançoner. Be ja m'ho contareu. Tot son cabories. Tantes vegades com s'ha dit i, qué voleu que us diga?...

PASTORA

Vaja; tingues fé i, qué no has vist l'ángel?

REBADÁ

I quí et diu que no fos un altre bruixa?

PASTORA

No díus que de bruixes no n'hi han? Que les de la bauma eren lloparróns i que tú vares matar-los tots?

REBADÁ

Si, si, tens raó. Ja crec que era l'ángel per qué... no se per qué ho crec... per qué tú m'ho díus i tú no pots enganyar-me.

PASTORA

Suplicant. Ala, rebadá, vulgues venir amb nosaltres que al pastor li sabrá greu que tú no éns acompanyis. No veus com calla. Ala, que jo vull que hi vinguis... Correrem per tota la contrada.

REBADA

Avi, que esteu trist? Que penseu?...

AVI

Es que no se el que em passa. No se el que m'ha passat anit. Ja havem vist les esperances acomplides; tant que pregavem.

«Cel blau cel d'estrelles, obriu-se i que les boires duguin el just»

PASTORA I REBADÁ

Resant.

«Que s'obri la terra i llevi el Salvador.»

AVI

Doncs, ja es aquí. Ja es nat i es damunt la terra freda. Els àngels ens han dit que ha nascut ben pobre, perque els que mes estima son els pobres i els pobres serán els primers de veure'l. Teníu... *Deixant el plat de les sopes* que jo me'n vaig corrent a Betlem. *Plora.*

REBADÁ

I are, avi de qué ploreu?

AVI

Ploro de alegría.

PASTORA

Avi pastor, jo també hi vull venir. També. També.

AVI

I tú, qué vols fer?

PASTORA

Qué et quedarás?

REBADÁ

Jo? Jo quedarme? No, No. Venir i venir i posar-me a correr per a arrivar primer.

AVI

Endresseu aviat i cap al portal tot seguit que la neu va de baixa.

REBADÁ

Pero, pastor, si tothom porta alguna cosa nosaltres, avi, hem de ser els qui no porten res?

AVI

Tens raó, pero, nosaltres som pobres,

Li farem sopes i aixís menjarem plegats. Ja trovarem primales.

PASTORA

Jo li duré flors, no fa, avi?

REBADÁ

Jo, li tocaré unes corrandes de flabiol.

La pastora entrant i surtint de la barraca ha procurat un present i tot el necessari per a l'anada al portal.

Teniu, avi pastor.

AVI

Anem...

REBADÁ

Oíu? Ens criden. *Crits. Ve gent.* Espere-us pastor, no sía cas que torni a esdevenir lo d'anit. *Esguardant al public qui veu com la impresió es revela en el rostre llur.*

PASTORA

Ja'ls conec. Son bona gent. Si son també pastors de què podem temer? Tots venen contents a cercar-nos per a anar a Betlem.

AVI

Jo ja tinc perduda la vista i amb tanta de neu no puc ovirar res. M'afoga l'esguard. *S'ou un xiulet.*

REBADÁ

Ja'ls conec, son gent de cap a tramontana. Son de pau. Van al portal. Tots tenen molta de fe. Están alegres i pugen rient. Ja son aquí! *Se ou l'aldarull de les alegríes i l'arrivada es bona.*

I

La pau pastor...

II

Bon día de Deu...

III

Aon aneu...?

AVI

Al portal que ha nat Deu.

IV

També nosaltres.

VI

A Betlem tots, tots...

II

Diu que els ángels han recorregut la contrada cantant la nova.

I

Avui sí que es una nit de llum ben plena.

III

Anem depressa.

I

Qué porteu per a l'infant?

AVI

Oi, sopes.

REBADÁ

I el flabiol. *Tots riuen.*

AVI

Ja ho sabeu. Som pobres i dalt la serra qué voleu que si fassa?

Nadal

I

Ala, ala, anem que el día es gloriós.

Canten marxant

Pastors de la serra
anem a Betlem
qu'es nat en la terra
l'Infant qu'esperem.
Te galtes hermoses
com sol del matí
ses mans son dos rosés
a punt de florí.
Te una mirada
qu'allunya'l turment,
te una abrassada
d'enamorament.
Aimem-lo sens mida
besem-li el front,
amor de la vida,
reiet d'aquest mon.
Si fora, en la rasa,
us heu adormit,
veníu, que tinc casa,
dormíu en mon pit.

QUADRE III

EL PORTAL

EL PORTAL

Per un camí de biaix van entrant els pastors atravessant l'escena que es un pas de bosc. Uns es paren, altres esguarden, cadascú va agombolat per la impresió de la nit santa de Nadal.

I

Calleu... Veieu... Veieu...

II

Tots. Si. Si... Canten... Canten...

REBADÁ

Recordes, pastora, el cantar de la nit passada?

PASTORA

Si, si, es el mateix. Allá hi ha l'Infant.

Se senten les veus dels ángels que canten en la llunyedança.

Cants

Alleluia eternament,
alleluia en tota vía,
Gloria a Deu en tot moment
Gloria a Deu Fill de María:
Alleluia nit i día.

Pau a l'home bondadós,
pau al mon tot alegría,
pau al cor qu'es amorós,
per Jesús Fill de María:
Alleluia nit i día.

AVI

Jo no puc entretenir-me. Jo corro.

Els pastors el deturen.

PASTORA

Avi, no marxeu, espereu-nos, que jo no puc correr de cansada.

REBADÁ

Ja t'ho deia que no podríes arrivar.

I

Tant temps esperant be s'ho val cansar-se.

III

De un dia a l'altre; de un dia a l'altre. Se sabía. I el temps s'es complert. Ja es nat...

PASTORA

Avi, i de que ploreu?

AVI

De content altra vegada. Deixeu-me plorar.

REBADÁ

Vaja, vaja, mes val que cantem i marxem depresa sino mai arrivarém a lloc.

Marxen cantant. Rapit cambi d'escena.

El portal es visible en detall o be solsament insinuat, procurant descubrir algun detall. Al fons es la entrada i el portal el lloc on es Jesús a un costat de manera que es vegi com els pastors van entrant, i el camp tot plé de sol i ell vessant de goig i de vida. El lloc on es Jesús es el tipic estable de els pobles de Judea. Arriven els pastors i tots adoren i canten boi oferint-li els presens. Els ángels canten també.

PASTORS

Defora estant

Ja hi som...! Els ángels...! Oh els án-

gels...! *La incoerencia declara la seva sorpresa. Alguns no gosen passar. Altres miren i no entren. Maria Verge parla. Te l'Infant bolcat en els brassos. Els Angels canten mes baix.*

MARÍA

Entreu, entreu pastors, que Deu ja es en nosaltres. *Tots s'hi acosten i s'apiloten.*

AVI

I no ens le deixaríeu tocar? Jo no'l veig de tant que el vull veure. Tinc els ulls plens de la blancor de la neu i no hi veig gens.

I

Pastor, aneu amb compte, l'Infant es tendre i vos teniu uns brassos poc flonjos.

AVI

No ho digueu. Jo porto el petits de les ovelles i els tudóns pugen a la barraca per a pendre'm de la ma quatre grans de mill i els amoixo la ploma.

II

Quin fret no tindreu?...

MARÍA

No, gens. De l'alegría que passo no sento el fret.

La rosada del ccl va caient sobre les herbes granades.

PASTORA

Ja ho veieu, no us portem gran cosa; venim de la serralada i allá poca cosa s'hi fa. Som uns pastors pobrets i lo mellor es aqueix foc que tot el cor m'arroenta. Si voleu que abalteixi l'Infant?

MARÍA

No, bona pastora, sens mon Fill jo moriría.

II

Jo us porto un anyell.

III

Jo un formatge i un parell de gallines.

IV

Jo pa i figues.

V

Jo un pot de mel de la mellor.

VI

Jo una gresala de caragols.

VII

Jo aqueixa llenya i us ne aniré a cercar mes. Teniu aqueixos coloms.

REBADÁ

Jo no tinc gran cosa, pero, us porto doncs tot el que tinc. Us dono tot el meu cor. Porto el flabiol per a tocar en la guarda. Voleu sentir-lo?

TOTS

¡Si! ¡Si!

Aquí escau be una gran tocata de ocarina.

Canten el desembre congelat i cançons de bressol.

I

Escampem-nos per la terra, donem la bona nova que vinga gent al portal i vegin

l'Infant de les esperances que acaba de neixer.

II

Es el Fill de Deu que ens salva i ens ve a perdonar els pecats.

III

Es l'Admirable, el Consolador, es Deu, es el Fort, es el Pare de les nissagues, es el Princep de la pau. Angels, veniu, adoreu-lo.

Va entrant gent

REBADÁ

Feu lloc

POBLE

Que bo dona besar aqueix Infant. Que n'es d'hermós. La pau del cel es a casa.

I

De tots els camíns ve gent. La terra no pot per tanta alegría com li dona saber que ha nascut el Redemptor.

II

Si res us falta demaneu...

MARÍA

No, no bona gent. Que Deu us ho pagui tot.

ANGEL

Aneu i digueu a Israel que Deu es en nosaltres.

III

Tot Israel ho sab. Tothom deixa les vil·les i els camíns s'omplen de gent adalerada.

I

Els angels ho diuen.

PASTORA

Rebadá, veus com ja t'ho deia.

REBADÁ

Are ja ho crec.

PASTORA

Encare ve gent. *Mes gent.*

ALTRE

Pero, hem de marxar, I quí empren el camí sense sentir l'enyorança. Fa tant bo de estar prop d'aqueix Infant.

ANGEL

Aneu bons pastors. Digueu als vostres que tota la gloria es a la terra. Dieu-los que Deu es Nat.

TOTS

Si. Si.

II

Es Nadal! Nadal!!

III

Tots tornarém.

IV

Veníu a cassa que estareu mellor.

MARÍA

No podem moure'ns. No veieu com els angels ens tenen al portal.

PASTORA

L'Infant tremola.

II

Pobre Infant!

REBADÁ

Fem foc, ala, fem brasa. Fem foc.

III

L'Infant se'n adona.

REBADÁ

Are una tocada de flabiol.

La gent va entrant i sortint

II

Bon dia.

III

La pau de Deu hi sia.

MARÍA

Veníu de lluny.

III

Molt, tota la nit corrent. Deixeu-nos el besar.

MARÍA

Pobres pastors... Prou... Teníu...

II

Teníu farigola. Com sabíem que ereu pobríssons us portem alguna friolera.

I

I uns colomins. Un floc de llana.

MARÍA

Deu us ho pagará.

REBADÁ

Tireu llenya que el foc s'apaga.

PASTORA

No, fa molt de fum i el sol ja es alt.

Un raig de sol entra portal endins i d'alegría canten els pastors.

Are es l'hora de la selectísima audició de cançons nadalenques o sia corrandes de bressol. Es indispensable la cançó dels ocells d'en Millet.

Sería molt oportú que al representar una obra de Escena Blanca *se insisteixi al públic se assabenti de ella, oferínt-li convenientment.*

AQUEST OP. III FOU ESTAMPAT EN ELS
OBRADORS DE LA NUEVA BALEAR
PALMA DE MALLORCA 22 DE
JULIOL DE 1924